

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Beroep te Gent — fortolkning af artikel 12 EF, 17 EF, 18 EF, 56 EF og 58 EF — national ordning om fastsættelse af arveafgiften for fast ejendom, hvorefter det ikke er tilladt at fradrage pantehæftelser fra værdien af en bestemt fast ejendom, såfremt arveladeren på det tidspunkt vedkommende afgik ved døden, var bosiddende i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede vedrørende beregning af skyldig arveafgift og ejerskifteafgift for en fast ejendom beliggende i en medlemsstat, hvorefter der ikke indrømmes fradrag for gæld, der hviler på denne faste ejendom, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i denne stat, men i en anden medlemsstat, hvorimod et sådant fradrag tildeles, når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den stat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — D.M.M.A. Arens-Sikken mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-43/07) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF, henholdsvis artikel 58 EF) — national lovgivning om arveafgift og ejerskifteafgift, som ved beregningen af disse afgifter ikke tildeler et fradrag for overfordelingsgæld som følge af en testamentarisk reguleret bodeling, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i den medlemsstat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende — restriktion — berettigelse — foreligger ikke — manglende bilateral overenskomst om undgåelse af dobbeltbeskatning — følgerne af restriktionen for de frie kapitalbevægelser, hvis arveladers bopælsmedlemsstat yder godtgørelse for at hindre dobbeltbeskatning på et lavere niveau)

(2008/C 285/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.M.M.A. Arens-Sikken

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 56 og 58 EF — nationale bestemmelser om beregning af arveafgift af fast ejendom, der ikke giver mulighed for fradrag i ejendommens værdi af gæld, der er opstået i forbindelse med skiftet, i tilfælde, hvor arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i en anden medlemsstat — metode, der skal anvendes med henblik på sammenligning for at afgøre, hvor stor en arveafgift, der skulle have været betalt, såfremt arvelader på dødstidspunktet havde været bosat i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst

Konklusion

- Bestemmelserne i EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF, henholdsvis artikel 58 EF) skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede vedrørende beregning af skyldig arveafgift og ejerskifteafgift for en fast ejendom beliggende i en medlemsstat, hvorefter der ved beregningen af disse afgifter ikke indrømmes fradrag for overfordelingsgæld som følge af en testamentarisk reguleret bodeling, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i denne stat, men i en anden medlemsstat, hvorimod et sådant fradrag tildeles, når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den stat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende, hvis der i en sådan lovgivning anvendes en progressiv afgiftssats, og hvis den manglende hensyntagen til nævnte gæld kombineret med denne progressive afgiftssats vil kunne føre til en større afgiftsbyrde for de arvinger, som ikke kan påberåbe sig et sådant fradrag.
- Det har ikke betydning for besvarelsen i denne domskonklusions punkt 1, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor arvelader var bosiddende på dødstidspunktet, ensidigt fastsætter en mulighed for at tildele en skattegodtgørelse med hensyn til skyldig arveafgift i en anden medlemsstat for fast ejendom, som er beliggende i denne anden stat.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2007.